

МОТИВИ

ЯРП е предявила обвинение против Ж. ЕНЧ. Г. от гр.С.за престъпление по чл.343, ал.3, буква „а“, във вр. с ал.1, буква „б“ във вр. с чл.342 ал.1, от НК

В с.з. участващият по делото прокурор поддържа обвинението против подсъдимата така, както е по обвинителния акт. Намира същото за безспорно доказано от събраните по делото доказателства и пледира да бъде призната за виновна. Счита ,че на подсъдимата следва да се определи наказание в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода, което на основание чл.58а, ал.1 да се намали с една трета.С оглед чистото й съдебно минало предлага изпълнението на наказанието да бъде отложено за срок от три години, както и да бъде лишена от право да управлява МПС за срок от две години и девет месеца.

Упълномощеният защитник на подсъдимата адв.С. прави искане производството по делото да протече по реда на чл. 370 и сл. от НПК- съкратено съдебно следствие, като моли съда на подсъдимата да бъде определено минимално предвиденото в закона наказание лишаване от свобода, което да се намали с една трета.С оглед чистото и съдебно минало намира ,че определеното наказание следва да бъде отложено за изпитателен срок от три години.Пледира се предвиденото кумулативно наказание лишаване от право да управлява МПС да не бъде повече от една година.

В дадената и възможност за лична защита подсъдимата се присъединява към казаното от своя защитник и моли за минимално наказание. В тази връзка подсъдимата прави и изрично искане за протичане на съдебното производство по реда на гл.27 от НПК и по-точно при прилагане нормата на чл.371 т.2 от НПК. Същата признава изцяло фактите, така както са отразени от ЯРП в Обвинителния акт, като е запозната преди това с правните последици на това диференцирано производство, заявява, че не желае да се събират други доказателства по отношение на фактическата обстановка, изложена в него.

Съдът, след като установи, че самопризнанието на подсъдимата се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, обяви, че няма да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на Обвинителния акт, на основание чл.373, ал.4 от НПК и съдебното производство се проведе по реда на гл.27, чл.371 т.2 от НПК.

На основание чл.373,ал.3,вр. с чл.372,ал.4,вр. чл.371,т.2 от НПК,съдът прие за установени следните обстоятелства изложени от прокурора в обвинителния акт:

Подсъдимата Ж. ЕНЧ. Г. е правоспособен водач на моторно превозно средство.

На 28.06.2020г. около 20:00 часа подсъдимата Ж. ЕНЧ. Г. управлявала моторно превозно средство - лек автомобил ... нейна собственост по Автомагистрала „...“ в средната лента на дясното платно за движение в посока гр.Б.Като пътници в автомобила пътували М. В. Г.,возеща се на предна дясна седалка,М. ЕНЧ. Г., седяща на задна седалка вдясно,П. М. Г. седящ отзад по средата и М. М. ЕНЧ. седящ отзад отляво. Движението на автомобила се извършвало при условията на ясно време и добра видимост,по сухо ново асфалтово покритие,без побитости и неравности,със скорост около 75 км/ч. в средната лента на дясното платно за движение в посока гр.Б.-гр..

При движението си през пътния участък,по АМ „...“,км.290,по пътния разклон на с.3. в средната лента на платното за движение подс.Ж.Г. решила да извърши маневра завой надясно,за да продължи движението на автомобила в дясната лента за движение по АМ „Тракия“ за да напусне автомагистралата.В изпълнение на така взетото решение подсъдимата завила надясно,но без да се престрои своевременно в най-дясната лента за движение и без да намали скоростта на движение на управлявания от нея автомобил под 55 км/ч., за да може безопасно да премине през десния попътен завой за напускане на автомагистралата.В резултат на извършената маневра завой надясно подс.Ж.Г. загубила

контрол над управлението от нея автомобил, след което задействала аварийно спирачната система на автомобила. Независимо от предприетите усилия от подс.Ж.Г., автомобилът преминал през площта,забранена /със забранителна маркировка/ за движение на превозни средства,след което навлязъл в обособената затревена площ в пространството между за влизане и излизане на АМ „...“,преминал през бетонен отводнителен канал и се ударил в ската на острова след отводнителния канал.

В резултат на удара били причинени различни наранявания на пътуващите М. В. Г.,возеща се на предна дясна седалка, М. ЕНЧ. Г., седяща на задна седалка вдясно, П. М. Г. седящ отзад по средата и М. М. ЕНЧ. седящ отзад отляво в управлението от подс.Ж.Г. лек автомобил „...Дошла линейка,която отвела пострадалите лица до МБАЛ „...“

От заключението на изготвената по делото автотехническа експертиза се установява,че причина за настъпването на пътно-транспортното произшествие е загубата на контрол от страна на подс.Ж.Г. над управлението от нея автомобил и напускането на лентата за движение и навлизане в крайпътния терен.При промяна на траекторията на автомобила за напускане на автомагистралата на пътния възел, подс.Ж.Г. е трябвало да се престрои своевременно в дясната лента за движение и да намали скоростта за движение на автомобила под 55 км/ч., за да може безопасно да премине през десния попътен завой за напускане на автомагистралата.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза № ...г. се установява,че на пострадалата М. ЕНЧ. Г. от гр.С. са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се в:

Счупване на I,II,III и IX ребра в дясната половина и на I ребро в лявата половина на гръдния кош,което увреждане е довело до затруднения в движенията на снагата за срок не по-малък от 1,5-2 месеца при нормален ход на оздравителните процеси,като по този начин увреждането е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване движенията на снагата;

Счупване на тялото на втори шиен прешлен,което е довело до затрудняване движенията на врата за срок, по-голям от 30 дни,като по този начин увреждането е осъществило трайно затрудняване на движенията на врата.

Останалите наранявания на пострадалата М. ЕНЧ. Г. са: - контузия на главата с наличие на разкъсано контузии и охлузни наранявания в челната ѝ област,с данни за лекостепенно сътресение на мозъка,което сътресение е протекло без пълна загуба на съзнанието до степен на комозионна кома,като тези наранявания са осъществили медико-биологичния признак временно разстройство на здравето,неопасно за живота;

гръдна травма,проявена с наличие на ограничено контузионно огнище в областта на основата на десния бял дроб с парциален /частичен/ пневмоторакс /наличие на свободен въздух в гръдната кухина/,което нараняване е осъществило медико-биологичния признак временно разстройство на здравето,неопасно за живота;

Множество контузии,кръвонасядания и охлузвания по тялото и крайниците на пострадалата М. ЕНЧ. Г. в своята съвкупност са ѝ причинили временно разстройство на здравето,неопасно за живота.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза № ... се установява,че на пострадалата М. В. Г. от гр.С. са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се в:

Счупването на дясната ключична кост, поради тясната ѝ анатомична и функционална връзка с дясната ръка, е довело до затруднения в движенията на едноименната ръка за срок,по-дълъг от 30 дни и не по-малък от 3 месеца, като по този начин увреждането е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване

движенията на десния горен крайник. Следва да се отбележи, че в конкретния случай е приложено оперативно лечение на нестабилната фрактура на дясната ключица с използване на метална остеосинтезираща техника. Това означава, че след приключване на костните репаративни процеси във фрактурираните кости и по преценка на лекуващия ортопед-травматолог на пострадалата М. В. Г. ѝ предстои повторна операция, за изваждане на металният остеосинтезиращ материал.

Счупване на тялото на четвърти поясен прешлен, което увреждане е довело до затрудняване движенията на снагата за срок, не по-малък от 5-6 месеца, при нормален ход на оздравителните процеси, като по този начин увреждането е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване движенията на снагата.

Останалите наранявания на пострадалата М. В. Г. от гр.С.са:

Контузия на гръдния кош, довела до счупването на V и VI ребра от неговата лява половина, което нараняване е довело до затруднения в движенията на снагата за срок от около 25-30 дни при нормален ход на оздравителните процеси. По този начин това увреждане е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Тези увреждания представляват лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.1 от НК.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза № ...г. се установява, че на пострадалия П. М. Г. на Юг. от гр.С... са причинени три средни телесни повреди, изразяващи се в:

Контузия на гръдния кош, изразяваща се в счупване на IV и V ребра в лявата му половина и на VII и VIII ребра в дясната му половина, която е причинила затруднения в движението на снагата за срок от около 40-50 дни при нормален ход на оздравителните процеси, като по този начин това увреждане е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване движенията на снагата.

Счупване на лъчевата кост на лявата ръка на границата между горната ѝ и средна трета, което е довело до затрудняване движенията на ръката за срок, не по-малък от 2,5 - 3 месеца при нормален ход на оздравителните процеси, като по този начин това увреждане е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник.

Счупването на бедрената кост на левия крак, в нейната долна трета, непосредствено над и в областта на коленната става, ще доведе до затруднения в движенията на едноименния крак за срок, не по-малък от 4-5 месеца при нормален ход на оздравителните процеси, като по този начин е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник.

Следва да се отбележи, че при лечението на лъчевата кост на лявата ръка и бедрената кост на левия крак на П. М. Г. е приложена остеосинтезираща оперативна техника. Това означава, че след приключване на оздравителните процеси във фрактурираните кости и по преценка на лекуващия ортопед-травматолог на пострадалия П. М. Г. му предстоят повторни оперативни интервенции, за изваждане на металните остеосинтезиращи материали.

Останалите наранявания на пострадалия П. М. Г. на 10 г. от гр.С.са:

Съчетана травма със засягане на главата, гръдния кош, лявата ръка и левия крак, протекла с картината на травматичен шок, като по този начин е осъществил смисълът на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Контузията в областта на главата е довела до сътресение на мозъка, което сътресение е

било лекостепенно,протекло с умерено изразени общомозъчна и вегетативна неврологична симптоматика,като по този начин е осъществен смисълът на медико-биологичния характеризиращ признак временно разстройство на здравето,неопасно за живота.

Тези увреждания представляват лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.1 отНК.

От заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза „№ 1.. се установява,че на пострадалия М. М. ЕНЧ., на 11г. от гр..са п.чининени две средни телесни повреди, изразяващи се

Счупването на бедрената кост на десния крак в областта на нейното тяло,което е довело до затрудняване движенията на крака за срок, не по-малък от 4-5 месеца при нормален ход на оздравителните процеси и спазване на предписаните имобилизационен и двигателен режими, като по този начин е това увреждане е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване движенията на десния долен крайник

Счупването на големия пищял от подбедрицата на десния крак,което е довело до затрудняване движенията на крака за срок, не по-малък от 3-4 месеца при нормален ход на оздравителните процеси и стриктно спазване на предписаните имобилизационен и двигателен режими, като по този начин е това увреждане само по себе си е осъществило смисъла на медико-биологичния характеризиращ признак трайно затрудняване движенията на десния долен крайник.

Следва да се отбележи,че при лечението на счупванията на големия пищял и бедрената кост на десния крак на пострадалия М.Е. е приложена остеосинтезираща оперативна техника.Това означава,че след приключване на оздравителните процеси във фрактурираните кости и по преценка на лекуващия ортопед-травматолог на пострадалия М.Е. му предстоят повторни оперативни интервенции, за изваждане на металните остеосинтезиращи материали.

Останалите наранявания на пострадалия М.М. Г. на 11 г. от гр.С. са:

Контузия в областта на гръдния кош,изразена в болезненост, съобщена от пострадалия,без клинични данни за фрактури на костни структури,участващи в изграждането му,която е причинила временно разстройство на здравето,неопасно за живота.

Това увреждане представлява лека телесна повреда по смисъла на чл.130,ал.1 отНК.

От заключението на изготвената по делото автотехническа оценителна експертиза се установява,че в резултат на осъщественото пътно-транспортно произшествие на лек автомобил „....,собственост на подс. Ж. ЕНЧ. Г. са причинени материални щети на стойност 1206,34 лева.

От приложената по делото справка за съдимост се установява ,че подс.Г. е неосъждана.

Така описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото устни доказателства –обясненията на подсъдимата, показанията на свид. М.Г.в, приобщени към доказателствения материал по делото на основание чл.283 от НПК, протокл за оглед на местопроизшествие, фотоалбум, констативен протокол, автотехническа експертиза , съдебномедицински експертизи,удостоверения за раждане ,справка за нарушител,екскриза ,справка за съдеомст.

Фактическата обстановка по делото е установена по безспорен и категоричен начин,след внимателен анализ на всички събрани и проверени по надлежния процесуален ред доказателствени материали,както и приобщените към делото,по предвидения процесуален ред и при спазване на процесуалните изисквания за събирането и проверката им писмени доказателства имащи значение за изхода на делото и разкриващи релевантни за делото факти.Събраните по делото доказателствени материали са безпротиворечиви,взаимно допълващи се и установяват по несъмнен начин релевантните за отговорността на

подсъдимият обстоятелства.

Подс.Г. прави пълни самопризнания,които се подкрепят от събраните в досъдебното производство и в хода на съдебното следствие доказателства.

Съдът кредитира изцяло дадените в хода на досъдебното производство и и приобщени към доказателствения материал по делото показания на свидетелката М.Г. ,като намира същите за логични ,последователни ,безпротиворечиви,безпристрастни,взаимно допълващи се и са подкрепени от останалите събрани и приложени по делото доказателства.

Заклученията на назначените и изготвени по делото автотехническа и съдебномедицински експертизи съдът възприе изцяло,като счете,че същите са обективни ,компетентни,всестранни,пълна и относими към предмета на доказване в производството в съответните фази на процеса на базата на представените от компетентните органи материали.Освен това заключенията не са оспорени от страните в процеса.

Останалите събрани в процеса писмените доказателствени средства и писмените доказателства,съдът кредитира изцяло,като прие,че са единни,непротиворечиви,взаимно допълващи се и кореспондират със събраните по делото гласни доказателства и са относими към основния факт,включен в предмета на доказване по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

С деянието си подс.Г. е осъществила от обективна и субективна страна фактическия състав на престъплението по чл. 343, ал. 3, бук. „а“, предложение 1-ро, вр. ал. 1, бук. „б“, , вр. чл. 342,ал. 1 от НК, тъй като на 28.06.2020г., около 20:00 часа, по Автомагистрала Т... при управление на моторно превозно средство - лек автомобил... „нейна собственост, е нарушила правилата за движение по пътищата,визирани в ЗДвП - чл.20,ал.1 от ЗДвП, „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“; чл.20.ал.2 от ЗДвП, „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението" ;чл.56 ЗДвП, „Водач, който навлиза на автомагистрала или скоростен път, е длъжен да пропусне движещите се по тях пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата или скоростния път, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от тях", поради което е загубила контрол над управлението на автомобила,след което автомобила преминал през площ,забранена за движение на превозни средства,навлязъл в обособена затревена площ в пространството между за излизане и влизане на Автомагистрала „...“, преминал през бетонен отводнителен канал и се ударил в ската на острова, след отводнителния канал, като по този начин е предизвикала пътнотранспортно произшествие и е причинила по непредпазливост средни телесни повреди на повече от едно лице,а именно: 1 .На пострадалата М. ЕНЧ. Г. от гр...С.са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на I,II,УШ и IX ребра в дясната половина и на I ребро в лявата половина на гръдния кош, което увреждане е довело до затруднения в движенията на снагата за срок не по-малък от 1,5-2 месеца при нормален ход на оздравителните процеси; и счупване на тялото на втори шиен прешлен,което увреждане е довело до затрудняване движенията на врата за срок, по-голям от 30 дни при нормален ход на оздравителните процеси;

2. На пострадалата М. В. Г. от гр.С... са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на дясната ключична кост,което е довело до трайно затрудняване движенията на десния горен крайник; и счупване на тялото на четвърти поясен прешлен.което увреждане е довело до трайно затрудняване движенията на снагата;

3. На пострадалия П. М. Г. на 10 г. от гр.С...са причинени три средни телесни повреди, изразяващи се в контузия на гръдния кош,изразяваща се в счупване на IV и V ребра в лявата му половина и на VII и VIII ребра в дясната му половина,която му е причинила трайно затрудняване движенията на снагата;счупване на лъчевата кост на лявата ръка на границата между горната ѝ и средна трета,което е довело до трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник;счупването на бедрената кост на левия крак, в нейната долна трета,непосредствено над и в областта на коленната става,което увреждане е довело до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник;

4. На пострадалия М. М. ЕНЧ. на 11г. от гр.С...са причинени две средни телесни повреди, изразяващи се в счупването на бедрената кост на десния крак в областта на нейното тяло,което е довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник;счупването на големия пищял от подбедрицата на десния крак,което е довело до трайно затрудняване движенията на десния долен крайник.

От обективна страна, въз основа на фактите по делото ,съдът приема ,че подс.Г. е нарушила чл.20,ал.1,чл.20,ал.2 и чл.56 от ЗДвП.Същата в нарушение на правилата за движение се е движила с несъобразена с пътните условия скорост от 75 км /час при предприетата маневра завой на дясно за напускане на автомагистрала „...“ , като наред с това не се престоила своевременно в дясната лента за движение ,в резултат на което е загубила контрол над автомобила.Вследствие тези действия на подсъдимата автомобила напуснал платното за движение и последвал удар в ската на остров.В резултат на удара пострадалите получили увреждания под формата на средни телесни повреди по смисъла на чл.129 от НК.

От субективна страна деянието е извършено при условията на несъзнавана непредпазливост /престъпна небрежност/, като подсъдимата не е предвиждала настъпването на общественоопасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди.Подсъдимата не се е съобразила със задължителната норма на,чл.20,ал.2 от ЗДвП относно скоростта на движение при конкретния пътен участък.Неправилното решение на подсъдимата да управлява автомобила с със скорост от 75 км часа ,несвоевременното заемане на съответната пътна лента за излизане от АМ е изключило възможността да контролира автомобила при промяна на траекторията му.Налице е пряка причинна връзка между нарушаване на правилата за движение, настъпилото ПТП и телесните увреждания на пострадалите.

Съдът призна подс.Г. за невиновна при осъществяването на престъпното деяние,предмет на обвинението да е нарушила чл.5,ал.1,т.1 от ЗДвП.

Нормата на чл.5,ал.1,т.1 от ЗДвП е обща, декларативна, а при кумулативно нарушаване на общи и специални разпоредби,следва да се вменят във вина само специалните,каквито в случая са разпоредбата на чл.20,ал.1,чл.20,ал.2 ,изр.1 и чл.56 от ЗДвП.

ОТНОСНО НАЛОЖЕНОТО НА ПОДСЪДИМАТА НАКАЗАНИЕ.

Съдебното следствие се проведе по реда на чл.373,ал.2 от НПК, при което съдът определя наказанието лишаване от свобода като се ръководи от разпоредбите на Общата част на НК и намалява така определеното наказание с една трета, а когато са налице условията и на чл. 55 от НК,прилага чл.55 от НК, ако е по- благоприятен за дееца.

При индивидуализацията на наказанието,след извършване на цялостна проверка на събраните доказателства, съдът се съобрази с разпоредбите на чл.36 и чл.54 от НК,като отчете ,че не са налице нито многобройни, нито изключително смекчаващи вината обстоятелства, които да го мотивират да определи наказанието при условията на чл.55 от НК.Предвиденото в чл.343,ал.3, бук”а” от НК наказание е от едно до шест години лишаване от свобода , при което и констатирайки липсата на предпоставките по чл.55 от НК, съдът

прие ,че на подсъдимата следва да бъде наложено наказание в размер на една година лишаване от свобода.Съобразявайки се с разпоредбата на чл.58а,ал.1 от НК съдът намали размера на наказанието с една трета,а именно от една година на осем месеца лишаване от свобода.

При определяне на конкретния размер на наказанието, съдът отчете като смекчаващи вината обстоятелства- положителните данни за личността на подсъдимата, чистото и съдебно минало,обстоятелството ,че за 13 годишния си стаж като водач на МПС не е наказвана по административен ред за допуснати нарушения на ЗДвП , и чедеянието е осъществено в по-леката форма на непредпазлива вина.

Като отегчаващи вината обстоятелства се отчетоха- сравнително високата степен на обществена опасност на извършеното деяние, обуславящо са се от високата динамика на този вид престъпления понастоящем в страната и че са пострадали повече от две лица, на които са причинени повече от една средна телесна повреда.

На тази основа при превес на смекчаващите вината обстоятелства съдът прие ,че за осъществяване на генералната и най вече индивидуалната превенция е достатъчно на подсъдимата да бъде наложено наказание от осем месеца лишаване от свобода ,след редукцията му.

Съдът счита ,че са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл.66,ал.1 от НК при подсъдимата.Съгласно разпоредбата на чл.66,ал.1 съдът може да отложи изпълнението на наложеното наказание за срок от три до пет години, ако лицето не е осъждано на лишаване от свобода за престъпление от общ характер и ако намери ,че за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправяне на осъдения не е наложително да изтърпи наказанието.Съобразно съдимостта на подсъдимата към момента на извършване на процесното деяние, същата е неосъждана и определеното наказание е под три години лишаване от свобода, поради което е допустимо отлагането на изтърпяването на наказанието лишаване от свобода.Освен това условното осъждане в процесния случай не противоречи на изискванията на обща и лична превенция.Законът изисква съчетаване на двете цели на наказанието.Независимо ,че дава приоритет на личната превенция, във всички случаи съдът, за да приложи чл.66,ал.1 от НК ,следва да направи констатация ,че и с условното наказание лишаване от свобода може да се въздейства възпитателно и предупредително и върху други членове на обществото.В настоящият случай подобен извод би могъл да бъде направен.Съдът прецени ,че е възможно постигане целите на генералната и специалната превенция на наказанието, визирани в чл.36 от НК , и без ефективно изтърпяване на наказанието при изпитателен срок в минимален размер, предвид посочената разпоредба, а именно три години.

В съответствие с императивната разпоредба на чл.343г от НК съдът наложи на подс.Г. и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година, отчитайки всички доказателства имащи значение за тази преценка/ високата обществена опасност на деянието, както и с оглед благоприятните за личността на подсъдимия обстоятелства.

Съдът се произнесе и по въпроса за разноските направени на ДП , като предвид изхода на делото осъди подсъдимата да заплати 1647 лв. в приход на Републиканския бюджет по сметката на ОД на МВР-Я...

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: